

ŘEPSKÁ NAUČNÁ STEZKA

NÁDRAŽÍ A SOKOLOVNA

17
PRAHA-ŘEPLY

Naučná tabule č. 2

Jezero Hliník, v pozadí řepská škola a klášter (1943)

Nádraží

Tato železniční zastávka a později nádraží na jedné z nejstarších železničních tratí Buštěhradské dráhy ze Smíchova do Hostovic, zvaná také pražský Semmering, je v provozu od roku 1872. Původní název nádraží „Řepy“ později vystřídal název „Řepy – Zličín“, nyní nádraží nese název „Praha – Zličín“. O pojmenování se v současné době vede polemika. Za totality bylo toto nádraží řepskými obyvateli velmi využívané, neboť mnozí pracovali na Kladně a jediné a hlavně rychlé spojení s Kladnem existovalo po železnici. Totéž platilo i opačným směrem – šlo o velmi pohodlné spojení se Smíchovem a Prahou.

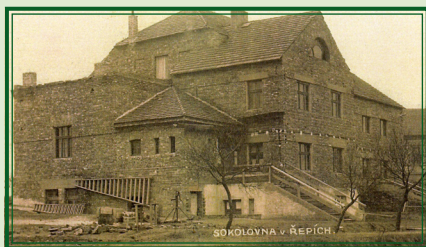

Budova nádraží (30. léta 20 st.)

Budova nádraží dnes (2013)

Sokolovna

Sokolovna před dokončením, ještě bez fasády (1927)

Sokolská činnost se v Řepích rozvinula ihned po první světové válce. Kromě aktivních cvičenců a družstva žen tu začal v roce 1918 působit divadelní soubor. Sokoláci zprvu svou činnost provozovali v sále místního hostince, kde však

v roce 1924 dostali výpověď. Tím vznikl popud vystavět si vlastní sokolovnu. Za podpory mnoha nadšených řepských sokolů, kteří veškerý svůj volný čas a prostředky věnovali výstavbě budovy, byla sokolovna slavnostně otevřena 15. září 1929.

Slavnostní otevření sokolovny 15. září 1929

Sokolovna (1930)

Řepská lípa

Neodmyslitelnou dominantou cesty z nádraží k Průhonu byla často vzpomínaná a opěvovaná lípa, která má právo být zmíněna v historii obce stejně tak jako legendární Václav Babinský, kostel

Řepská lípa před rokem 1930. V pozadí rozestavěná sokolovna, škola a klášter Kongregace milosrdných sester sv. Karla Boromejského. V domě proti sokolovně byla vzhledem k blízkosti k nádraží první řepská pošta

sv. Martina či rybník Průhon. Obrovská krásná lípa cestu zdobila po spoustu let, mnoho rodáků ji má stále v živé paměti. Lípa byla místem prvních milostných dostaveníček i vyhledávaným místem odpočinku s posezením ve stínu s výhledem do okolí. V bezprostřední blízkosti se nacházela malá vodárna, jež byla v roce 1898 součástí prvního vodovodu s pitnou vodou, který vedl do kláštera a obecní kašny v Řepích.

Místo, kde stávala řepská lípa, v pozadí budova nádraží (1982)

Odhady stáří lípy se různily. Jako jediná měla být při výstavbě řepského sídliště zachována, avšak došlo k jejímu zničení, což bylo činem trestuhodným. Názory na konec lípy se liší – jedni hovoří, že byla poškozena úmyslně, druzí říkají, že náhodně. Ať tak, či tak, všichni pamětníci shodně tvrdí: Chybí nám tu všem.

Škola

Výstavba původně jednopatrové budovy byla zahájena položením základního kamene v srpnu 1896. Škola byla dokončena v květnu roku 1897, kdy byla slavnostně vysvěcena. Školu navštěvovali nejen žáci řepští, ale také děti ze sousedního Zličína a Bílé Hory. V roce 1913 již budova kapacitně nestačila, a tak byly přistaveny dvě třídy. Vlivem 1. světové války došlo ke snížení počtu žáků i učitelů, avšak v roce 1937 již bylo nutno přistavit další patro. Během 2. světové války, v roce 1942, budovu školy zabrala německá okupační správa a proměnila ji v kasárna strážních oddílů. V roce 1945 při osvobození Prahy a letiště Ruzyně byly na obec Řepy svrženy bomby, které zničily mnoho domů. Škola přímo zasažena nebyla, přesto ji bomby vybuchlé v okolí silně poškodily.

Řepská škola (2013)

Autor projektu: Jan Farkač
Pro obyvatele a návštěvníky Řep zrealizovala MČ Praha 17 v roce 2013.

Autor textu: Jaroslav Hájek
Fotografie: archiv Jaroslava Hájky a Jan Farkač